

Księga Daniela - numer sto trzydzieści cztery

Proroczy rozwój wydarzeń: od 11 września 2001 roku do nadchodzącej ustawy niedzielnej w Stanach Zjednoczonych

Jeff Pippenger

2024-03-13

Czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy od 11 września 2001 roku aż do rychło nadchodzącego w Stanach Zjednoczonych prawa niedzielnego jest proroczym okresem, w którym w czasach ostatecznych wypełnia się każde widzenie zawarte w Słowie Bożym.

Dlatego powiedz im: Tak mówi Pan Bóg: Położę kres temu przysłowiu i nie będą go już używać jako przysłowia w Izraelu; lecz powiedz im: Zbliżają się dni i spełnienie każdego widzenia. Ezechiel 12:23.

W tej linii trzeci anioł przybywa ponownie i w ten sposób jest ona przedstawiona przez przyjście trzeciego anioła 22 października 1844 roku aż do buntu z 1863 roku. Bunt z 1863 roku był reprezentowany przez pierwszy bunt starożytnego Izraela w Kadesz, a zatem jest reprezentowany przez całą historię od przejścia przez Morze Czerwone aż do pierwszego buntu w Kadesz. Pierwszy bunt w Kadesz był typem drugiego buntu w Kadesz, i dlatego linia od śmierci Aarona do drugiego buntu w Kadesz jest powtórzona w linii pieczętowania.

To powtarza się w historii zwolenników Millera, od 1840 do 1844 roku, co zostało typologicznie przedstawione przez okres od chrztu Chrystusa aż do krzyża; okres ten reprezentował także historię od krzyża do ukamienowania Szczepana. Linia za linią, każdy ze starożytnych proroków mówił o tym okresie więcej niż o czasach, w których żył.

„Każdy ze starożytnych proroków mówił mniej dla swoich czasów niż dla naszych, tak że ich prorokowanie zachowuje moc dla nas. „A to wszystko przyszło na nich dla przykładu, i jest napisane ku przestrodze dla nas, na których przyszły krańce świata”. 1 Koryntian 10:11. „Im też zostało objawione, że nie sobie samym, lecz nam usługiwali tym, co wam teraz zostało zwiastowane przez tych, którzy głosili wam ewangelię przez Ducha Świętego zesłanego z nieba — rzeczom, w które sami aniołowie pragną wejrzeć”. 1 Piotra 1:12....”

„Biblia nagromadziła i zebrała w jedno swoje skarby dla tego ostatniego pokolenia. Wszystkie wielkie wydarzenia i doniosłe sprawy historii Starego Testamentu powtarzały się i powtarzają w Kościele w tych dniach ostatecznych.” Wybrane poselstwa, tom 3, 338, 339.

„Ostatnie pokolenie” to Piotrowe „wybrane pokolenie”, czyli sto czterdzieści cztery tysiące, i są oni wybierani od 11 września 2001 roku aż do wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego, gdzie następnie zostają wzniesieni jako sztandar. „Wszystkie”, nie jakieś, lecz „wszystkie wielkie wydarzenia i uroczyste akty” Słowa Bożego „powtarzają się” w „ostatnim pokoleniu” „Kościoła” „dni ostatecznych”. W linii pieczętowania wszystkie księgi Biblii zbiegają się i kończą.

W Księdze Objawienia wszystkie księgi Biblii zbiegają się i znajdują swoje zakończenie. Tutaj znajduje się dopełnienie Księgi Daniela. Jedna jest prorocstwem; druga — objawieniem. Księgą, która została zapieczętowana, nie jest Księga Objawienia, lecz ta część prorocstwa Daniela odnosząca się do dni ostatecznych. Anioł polecił: «Lecz ty, Danielu, zamknij te słowa i zapieczętuj księgę aż do czasu ostatecznego». Daniel 12:4. Dzieje Apostolskie, 585.

Część prorocstwa Daniela dotycząca dni ostatecznych, która została odpieczętowana, to widzenia dane Danielowi nad dwiema wielkimi rzekami Szinear: Ulajem i Chiddekelem. Te widzenia obejmują Księgę Daniela, rozdział ósmy, wersety trzynasty i czternasty, oraz rozdział jedenasty, wersety czterdziesty do czterdziestego piątego. Czas zapieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy to historia, w której Chrystus, jako niebiański Arcykapłan, na wieki pieczętuje wybranych ostatniego pokolenia w związek bosko-ludzki. Werset czterdziesty rozdziału jedenastego Księgi Daniela identyfikuje relację smoka, bestii i fałszywego proroka, którzy razem prowadzą świat ku Armagedonowi, co jest przedstawione przez historię rogu republikanizmu na bestii z ziemi, która rządzi jako szóste królestwo prorocstwa biblijnego w czasie historii tego wersetu. Werset czterdziesty wskazuje także na oddzielenie mądrych i głupich, które określa historię rogu protestantyzmu w tym samym okresie, rozpoczynającym się w 1798 roku, aż do wkrótce mającego nadejść prawa niedzielnego.

Wszystkie „księgi Biblii” „spotykają się i znajdują swój finał” w Księdze Objawienia, a kiedy się spotykają, Księga Objawienia „dopełnia” Księgę Daniela, a słowo „dopełnić” oznacza doprowadzić do doskonałości. W czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, jak to przedstawiono w Księdze Objawienia, prorocstwa Daniela, które zostały odpieczętowane w dniach ostatecznych, zostają doprowadzone do doskonałości, gdy zostają zestawione linia po linii, na linii historii przedstawionej w rozdziale osiemnastym Objawienia, który zaczyna się głosem w wersety od pierwszego do trzeciego, a kończy się drugim głosem w wersecie czwartym.

Doskonałość prorockiej wizji, którą w Księdze Daniela reprezentuje rzeka Hiddekel, oznacza doskonałość zewnętrznej wizji wrogów ludu Bożego, którzy depczą świątynię i zastęp. Doskonałość prorockiej wizji, którą w Księdze Daniela reprezentuje rzeka Ulai, oznacza doskonałość wewnętrznej wizji Chrystusa objawiającego się wewnątrz swego ludu, gdy wypełnia On obietnicę przymierza złączenia boskości z człowieczeństwem w odniesieniu do ostatecznego wybranego pokolenia.

Historia pieczętowania, która koncentruje się na republikańskim rogu bestii z ziemi, zaczyna się od tego, że bestia z ziemi przemówiła ustawą Patriot Act w 2001 roku, a kończy się mówieniem reprezentowanym przez Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu z 1798 roku, które w trzynastym rozdziale Apokalipsy są przedstawione jako bestia z ziemi mówiąca jak smok. Ustawy o cudzoziemcach i podburzaniu z 1798 roku stanowią koniec linii, która rozpoczęła się ogłoszeniem Deklaracji Niepodległości w 1776 roku. W środku tego okresu proroczej historii bestia z ziemi przemówiła Konstytucją, wprowadzając ją w życie, w 1789 roku.

Głos roku 1776 współbrzmi z głosem Patriot Act, a Alien and Sedition Acts reprezentują wkrótce nadchodzącą ustawę niedzielną w Stanach Zjednoczonych. Pośrodku tej historii powinien pojawić

się jeszcze jeden głos, który współbrzmi z rokiem 1789. Pierwszy głos z Apokalipsy, rozdział osiemnasty, wersety jeden do trzech, jest jasno wskazany jako przychodzący, gdy runęły wielkie budynki Nowego Jorku. Drugi głos z wersetu czwartego również jest jasno wskazany jako wkrótce nadchodząca ustawa niedzielna. Oba te głosy są głosami Bożymi, gdyż oba są głosem anioła, który ma oświecić ziemię swoją chwałą, którego Siostra White identyfikuje jako pierwszego anioła z czternastego rozdziału Apokalipsy. Jezus był pierwszym aniołem i zawsze ilustruje koniec rzeczy jej początkiem, dlatego jest także trzecim aniołem, aniołem, który oświeca ziemię swoją chwałą.

Pierwszy anioł jest również przedstawiony w rozdziale dziesiątym Apokalipsy jako zstępujący 11 sierpnia 1840 roku, co typologicznie zapowiada zstąpienie anioła 11 września 2001 roku. Siostra White stwierdza wprost, że anioł, który zstąpił w rozdziale dziesiątym, był „nikim innym jak samym Jezusem Chrystusem”. Pierwszy i drugi głos z osiemnastego rozdziału Apokalipsy to głos Chrystusa. Tę historię typologicznie przedstawiają lata 1776, 1789 i 1798, kiedy bestia z ziemi przemówiła trzykrotnie. Głos Chrystusa, który odzywa się pomiędzy dwoma głosami z osiemnastego rozdziału Apokalipsy, to moment, gdy przemawia On w rozdziale jedenastym Apokalipsy.

A po trzech i pół dniach duch życia od Boga wstąpił w nich i stanęli na nogi; wielki strach padł na tych, którzy ich zobaczyli. I usłyszeli donośny głos z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj. I wstąpili do nieba w obłoku, a ich wrogowie patrzyli na nich. Objawienie 11,11-12.

W lipcu 2023 roku głos z nieba (głos Chrystusa) zaczął wskrzeszać dwóch świadków, którzy zostali zabici na ulicach przez ateistycznego smoka z bezdennej otchłani. Wówczas kwestie związane z Konstytucją Stanów Zjednoczonych stały się tematem proroczym, gdyż przy kolejnym głosie, reprezentowanym przez rok 1798, Konstytucja zostanie całkowicie obalona. Każdy z trzech kamieni milowych 1776, 1789 i 1798 odpowiada trzem Bożym głosom, które są oznaczone jako 11 września 2001, lipiec 2023 i wkrótce nadchodzące prawo niedzielne.

Te trzy etapy odpowiadają trzem etapom trzeciego „Biada” — 11 września 2001 r., 7 października 2023 r. oraz wkrótce nadchodzącemu prawu niedzielnemu — gdy siódma trąba, która jest trzecim „Biada”, nagle nadejdzie w godzinie „wielkiego trzęsienia ziemi”. W 2023 roku rozpoczęła się przemiana obu rogów bestii wychodzącej z ziemi, jak przedstawia tajemny sen Nabuchodonozora o posągu. Sen Nabuchodonozora z drugiego rozdziału był tajemnicą, którą tylko Bóg mógł objawić, i objawił ją tym, którzy przeszli pierwszą próbę przedstawioną w pierwszym rozdziale Księgi Daniela.

Daniel i trzej młodzieńcy w pierwszym rozdziale, którzy zdali pierwszy test, to ci, którzy wybrali jeść pokarm niebiański i odrzucić dietę Babilonu. To ci, których przedstawia Jan w Apokalipsie w rozdziale dziesiątym, którzy biorą z ręki anioła małą księgę — anioła, który jest nie kim innym, jak samym Jezusem Chrystusem — i spożywają zawarte w niej przesłanie. To ci z szóstego rozdziału Ewangelii Jana, którzy wybrali jeść ciało i pić krew niebiańskiej manny, podczas gdy inna grupa to odrzuciła, a następnie odwróciła się od Chrystusa i już nigdy z Nim nie chodziła, w rozdziale SZÓSTYM, wersecie SZEŚĆDZIESIĄTYM SZÓSTYM.

W tej linii Chrystus nauczał w Galilei, a nazwa ta oznacza „zawias” lub „punkt zwrotny”. Tam przedstawił orędzie o niebiańskiej mannie, którą Jego uczniowie mieli spożywać, tak jak Jan zjadł w dziesiątym rozdziale Apokalipsy, a Ezechiel w rozdziale trzecim i Jeremiasz w rozdziale piętnastym. Historia przedstawiona przez Jana w dziesiątym rozdziale Apokalipsy, gdy zjadł małą książeczkę, przedstawiała historię millerystów z lat 1840–1844, ale bardziej bezpośrednio odnosiła się do okresu pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy niż do historii millerystów. Jest to widoczne w tym rozdziale w poleceniach, jakie Jan otrzymał, gdy nakazano mu zjeść małą książeczkę.

I podszedłem do anioła i rzekłem do niego: Daj mi tę książeczkę. A on rzekł do mnie: Weź ją i zjedz; sprawi gorycz w twoim brzuchu, lecz w ustach będzie słodka jak miód. Apokalipsa 10:9.

W tym wersecie Jan został uprzedzony, zanim wziął i zjadł małą księgę, jakie doświadczenie wywoła poselstwo, które zjadł. Millerowcy nie rozumieli z góry gorzko-słodkich doświadczeń związanych z historycznym wypełnieniem janowej symboliki w ich własnej linii proroczej historii. Lecz stu czterdziestu czterem tysiącom powiedziano o tym z wyprzedzeniem i wymaga się od nich, by o tym wiedzieli. Gdy Jan przedstawia albo dzieje ruchu pierwszego anioła, albo dzieje trzeciego anioła, poselstwo rodzi dwie klasy czcicieli, a następnie kończy się gorzkim rozczarowaniem. Gdy Jeremiasz zjadł małą księgę, wówczas odmówił łączenia się ze "zgrupowaniem szyderców".

Nie zasiadałem w zgromadzeniu szyderców ani się nie radowałem; siedziałem samotnie z powodu Twej ręki, bo napełniłeś mnie oburzeniem. Jeremiasza 15:17.

Gdy Ezechiel zjadł małą książeczkę, powiedziano mu, by przekazał orędzie buntownikom z domu Izraela, którzy nie zechcą słuchać.

I rzekł do mnie: Synu człowieczy, zjedz to, co znajdziesz; zjedz ten zwój i idź, mów do domu Izraela. ... Lecz dom Izraela nie będzie cię słuchał, bo mnie nie będą słuchać; cały bowiem dom Izraela jest zuchwały i zatwardziało serca. Ezechiel 3:1,7.

Gdy Chrystus ofiarował niebiański chleb, który był Jego ciałem i Jego krwią, swemu rodzimemu zborowi w Galilei, klasa, która się odwróciła, już nigdy więcej z Nim nie chodziła, a fakt, że stało się to w rozdziale SZÓSTYM, wersecie SZEŚĆDZIESIĄTYM SZÓSTYM, wskazuje, że spożywanie jest pierwszym etapem trzystopniowego procesu próby, który rozpoczyna się wraz ze zstąpieniem anioła. Druga próba to moment, w którym ujawniają się dwie klasy, czy to w kontraście między Ezechielem a zatwardziałym domem Izraela, czy w kontraście między mądrymi a głupimi pannami zarówno na początku, jak i na końcu adwentyzmu, czy w kontraście między Jeremiaszem a zgromadzeniem szyderców, czy też w kontraście między Danielem i trzema młodzieńcami a mędrkami Babilonu w drugim rozdziale Daniela.

W linii szóstego rozdziału Jana przybycie do Galilei to 11 września 2001 roku. Poselstwo, by jeść ciało i pić krew, jest historią, która ostatecznie prowadzi do wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. "Jesteś tym, co jesz", co zostało przedstawione przez Daniela i trzech młodzieńców

w rozdziale pierwszym, a w szóstym rozdziale Jana ci, którzy wybrali, aby jeść ciało Chrystusa i pić Jego krew, stali się obrazem tego, co spożywali. Stali się obrazem Chrystusa, podczas gdy druga grupa, która się odwróciła i już więcej nie chodziła z Chrystusem, ujawniła obraz bestii. Jedna grupa była obrazem Stwórcy, druga obrazem stworzenia. Szósty rozdział Jana dodaje do 11 września 2001 roku znaczenie 'Galilei', gdyż znaczy 'zawias', wyznaczając tym samym punkt zwrotny dla uczniów. Czy zwrócą się ku dziecie niebiańskiej, czy dziecie Babilonu? To właśnie w proroczych punktach zwrotnych Chrystus objawia światło na kolejny okres, co zostało przedstawione przez Jego zstąpienie w 2001 roku, kiedy ziemia została rozświetlona Jego chwałą.

Z historii płyną lekcje; zwraca się na nie uwagę, by wszyscy zrozumieli, że Bóg działa dziś według tych samych zasad, co zawsze. Jego ręka jest widoczna w Jego dziele i pośród narodów także teraz, tak samo jak było to od chwili, gdy ewangelia została po raz pierwszy ogłoszona Adamowi w Edenie.

Są okresy, które stanowią punkty zwrotne w historii narodów i Kościoła. W opatrności Bożej, gdy nadchodzą te różne kryzysy, dane jest światło na ten czas. Jeśli zostanie przyjęte, następuje postęp duchowy; jeśli zostanie odrzucone, następują upadek duchowy i rozbitcie. Pan w swoim Słowie ukazał ofensywne dzieło Ewangelii, tak jak było prowadzone w przeszłości i będzie w przyszłości, aż do końcowego konfliktu, gdy siły szatańskie dokonają swego ostatniego zadziwiającego działania. Bible Echo, 26 sierpnia 1895 r.

Bóg zawsze działa według tych samych wzorców historii i nigdy się nie zmienia. Istnieją „punkty zwrotne” (Galilea), które są „kryzysami”, i w tych „punktach zwrotnych” „dawane jest światło na dany czas”. Światło na okres pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy zostało dane podczas kryzysu, który rozpoczął się 11 września 2001 roku. Jeśli to światło „zostaje przyjęte, następuje postęp duchowy; jeśli zostaje odrzucone, następuje duchowy upadek i rozbitcie w wierze”. To światło tworzy dwie klasy czcicieli. Światło, które następuje po punkcie zwrotnym, reprezentuje przesłanie, które tworzy dwie klasy czcicieli.

Drugi rozdział Księgi Daniela ilustruje drugą próbę, próbę następującą po próbie dotyczącej pokarmów z rozdziału pierwszego. W wersecie pierwszym pierwszego rozdziału Księgi Daniela Juda została właśnie podbita przez Nebukadnezara, po czym jego królestwo stało się pierwszym królestwem proroctwa biblijnego. Był to punkt zwrotny zarówno w historii narodów, jak i Kościoła; był to wielki kryzys i wtedy zostało dane światło w sprawie próby pokarmów. Daniel i trzech młodzieńcy zdali tę próbę, a następnie w rozdziale drugim ponownie reprezentowali tych, którzy zdali drugą próbę. Druga próba dotyczyła tajemnicy, której nie znał żaden człowiek, nawet Nebukadnezar.

Symbolem próby był obraz ze snu Nabuchodonozora. Była to próba na śmierć i życie dotycząca obrazu, którego nikt nie znał. Obraz ten przedstawiał królestwa zapowiedziane w prorocत्वach biblijnych, a w rozdziałach siódmym i ósmym Księgi Daniela te same królestwa z rozdziału drugiego są ukazane jako bestie. Próba Nabuchodonozora była próbą "obrazu bestii", która w dniach ostatecznych ma miejsce w okresie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy.

W czasach ostatecznych powstanie obrazu bestii stanowi wielką próbę dla ludu Bożego, reprezentowanego przez Daniela i trzech młodzieńców. Jest to próba, którą muszą przejść, zanim zostaną zapieczętowani, a zatem poselstwo o pieczętowaniu i próbie, które tworzy albo grupę otrzymującą pieczęć Bożą i odzwierciedlającą obraz Boga, albo grupę otrzymującą pieczęć bestii, a więc odzwierciedlającą obraz bestii. W drugim rozdziale Księgi Daniela poselstwo o obrazie bestii było zapieczętowane aż do momentu w historii, gdy stało się kwestią życia i śmierci. Obraz Nabuchodonozora był poprawnie rozumiany przez millerytów, lecz w okresie pieczętowania zostaje odpieczętowana ukryta prawda związana z obrazem Nabuchodonozora, i to tylko dla tych, którzy przyjęli poselstwo, które miało być spożyte, gdy nadszedł punkt zwrotny.

Tym pokarmem jest poselstwo późnego deszczu, które rozpoczęło się, gdy zstąpił anioł z osiemnastego rozdziału Księgi Objawienia, a poselstwo późnego deszczu jest metodologią „linia za linią”. Bez spożywania tej prawdy nie można dostrzec ukrytego poselstwa o powstawaniu obrazu bestii.

Ellen White wyraźnie pokazano, że obraz bestii zostanie utworzony, zanim zakończy się okres próby. Poselstwo o powstaniu obrazu bestii w drugim rozdziale Księgi Daniela przedstawia ukształtowanie obrazu, które można było dostrzec dopiero w historii następującej po „punkcie zwrotnym”, kiedy miało zostać dane światło. To, co obecnie rozumie się na temat posągu Nabuchodonozora, to to, że nie wskazywał on jedynie na pierwsze cztery królestwa prorocत्व biblijnych, lecz na wszystkie osiem królestw, a to zrozumienie prowadzi do nowego ukształtowania obrazu bestii.

Ta prawda wskazuje, że ósma bestia jest z siedmiu, i ponadto wskazuje, że Stany Zjednoczone, które jako pierwsze tworzą obraz bestii, a następnie zmuszają cały świat, by uczynił to samo, będą posiadać proroczną charakterystykę bestii, której obraz tworzą. Ten obraz obejmuje fakt, że jest ósmym i jest z siedmiu, a w historii trzech głosów Chrystusa oznacza punkt zwrotny 11 września 2001 r., głos roku 2023 wzywający martwe, suche kości dwóch świadków do powstania na nogi, oraz głos wezwania do wyjścia z Babilonu.

Głos roku 2023 jest głosem, który rozpoznaje tajemnicę wizerunku Nabuchodonozora oraz moment, w którym przemawia.

11 września 2001 roku wyznacza okres, który rozpoczyna się w tym dniu i kończy 18 lipca 2020 roku. Okres drugiego głosu z rozdziału jedenastego wyznacza czas od 18 lipca 2020 roku aż do trzeciego głosu podczas rychło nadchodzącego prawa niedzielnego. Drugi okres, który zaczyna się 18 lipca 2020 roku, obejmuje kamień milowy 3 listopada 2020 roku oraz kamień milowy 6 stycznia 2021 roku, kiedy ci, którzy zabili dwóch świadków, zaczęli się radować i przysyłać dary, a także obejmuje lipiec 2023 roku, kiedy głos na pustyni zaczął rozbrzmiewać ostrzeżeniem siódmej trąby.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Na brzegach rzeki Chebar Ezechiel ujrzał wicher, jakby nadchodzący z północy, 'wielki obłok i ogień ogarniający się, a dokoła niego była jasność, a z pośrodku jego jak barwa bursztynu.'

Wiele kół, przecinających się wzajemnie, było poruszanych przez cztery istoty żywe. Wysoko ponad tym wszystkim 'było jakby podobieństwo tronu, na kształt kamienia szafirowego; a na podobieństwie tronu było podobieństwo, jakby wygląd człowieka, wysoko na nim.' 'I u cherubów ukazała się pod ich skrzydłami postać ludzkiej ręki.' Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Koła były tak skomplikowane w układzie, że na pierwszy rzut oka wydawały się chaotyczne; jednak poruszały się w doskonałej harmonii. Istoty niebiańskie, podtrzymywane i prowadzone ręką pod skrzydłami cherubów, wprawiały te koła w ruch; nad nimi, na szafirowym tronie, był Wiekuisty; a wokół tronu — tęcza, znak boskiego miłosierdzia.

Jak zawiłe układy podobne do kół były pod kierunkiem ręki znajdującej się pod skrzydłami cherubów, tak zawiła gra ludzkich wydarzeń jest pod Bożą kontrolą. Pośród sporów i zgiełku narodów Ten, który zasiada nad cherubami, wciąż kieruje sprawami ziemi.

Przemawia do nas historia narodów, które kolejno zajmowały wyznaczony im czas i miejsce, nieświadomie dając świadectwo prawdzie, której znaczenia same nie pojmowały. Każdemu narodowi i każdemu człowiekowi naszych czasów Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dziś ludzie i narody są mierzeni pionem w ręku Tego, który się nie myli. Wszyscy własnym wyborem rozstrzygają o swoim losie, a Bóg kieruje wszystkim, aby wypełnić swoje zamysły.

"Historia, którą wielki JAM JEST wytyczył w swoim Słowie, łącząc ogniwo po ogniwie w proroczym łańcuchu, od wieczności przeszłej po wieczność przyszłą, mówi nam, gdzie dziś jesteśmy w pochodzie wieków i czego można oczekiwać w czasie, który ma nadejść. Wszystko, co proroctwo zapowiedziało jako mające się spełnić aż do chwili obecnej, zostało zapisane na kartach historii, a możemy być pewni, że wszystko, co jeszcze ma nadejść, wypełni się w swoim porządku." Edukacja, 177, 178.